

200803190/1.

Datum uitspraak: 9 oktober 2008

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/8840 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van 4 april 2008 in het geding tussen:

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 4 april 2008, verzonden op 9 april 2008, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 2 mei 2008, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
lid van de enkelvoudige kamer

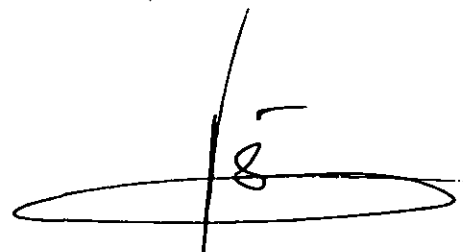
w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 9 oktober 2008

218-588.

Verzonden: 9 oktober 2008

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a vertical line on the left, a horizontal line across the middle, and a large, stylized 'S' or 'V' shape on the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 07/8840

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 4 april 2008

inzake

geboren op
nationaliteit: Pakistaanse,
verblijvende te
eiser,
gemachtigde: mr. S.E.B. den Boer,

tegen

de staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde: mr. D.B. Deckers.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de minister van Justitie.

Bij besluit van 31 januari 2007 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: Vw 2000) afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiser beroep ingesteld.

Bij brieven van 20 september 2007 en 19 oktober 2007 heeft deze rechtbank de minister van Buitenlandse Zaken met toepassing van artikel 8:45 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) verzocht inzage te geven in de stukken die ten grondslag liggen aan het individueel ambtsbericht van 28 november 2006.

Bij brieven van 3 oktober 2007 en 1 november 2007 heeft de minister van Buitenlandse Zaken met een beroep op artikel 8:29, eerste lid, van de Awb, de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken overgelegd.

Bij uitspraak van 22 november 2007 heeft de rechtbank op grond van artikel 8:29, derde lid, van de Awb bepaald dat de beperking van de kennisneming van de aan het individuele ambtsbericht ten grondslag liggende stukken gerechtvaardigd is.

Partijen hebben vervolgens de rechtbank toestemming gegeven, als bedoeld in artikel 8:29, vijfde lid, van de Awb, om mede op grondslag van de niet openbaar gemaakte informatie uitspraak te doen.

De zaak is behandeld op de zitting van 15 februari 2008, waar eiser in persoon is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of het besluit van 31 januari 2007 in rechte stand kan houden.
2. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft eiser – kort weergegeven – aangevoerd dat hij uit Pakistan is gevlucht omdat er om politieke redenen bedreigingen zijn geuit en aanslagen op hem zijn gepleegd. Eiser was actief voor de Muslim Student Federation (MSF), een studentenvleugel van de Muslim League Party van Nawaz Sharif. Zijn oom, die minister was, is vermoord door mensen van een andere partij. Eiser was als een aangenomen zoon voor deze oom.
3. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft eiser voorafgaand aan het voornemen en het bestreden besluit de volgende stukken overgelegd:
 - een kopie van twee schoolcertificaten van 20 juli 1998 en 16 augustus 1998;
 - een kopie van het visitekaartje van eiser;
 - een politierapport van 29 oktober 1999 plus vertaling;
 - een politierapport van 23 juni 2004 plus vertaling;
 - brieven van onder meer de vice-voorzitter van de Moslim Studentenorganisatie, waaruit blijkt welke functie(s) eiser bekleedt;
 - een kopie van krantenartikelen waaruit blijkt dat de oom van eiser vermoord is;
 - stickers van de partij met een foto van eiser erop;
 - krantenartikelen over de moord op de oom van eiser;
 - een brief van vice-president van de Moslim Studentenorganisatie, van 4 januari 2005;
 - een lidmaatschapformulier van 12 juli 1999 van de Moslim studentenorganisatie;
 - een brief van de Moslim studentenorganisatie (MSF) van 8 oktober 2004;
 - een brief van de financiële secretaris van Pakistaanse Moslim Liga van 28 mei 2003 aan eiser de algemeen secretaris.
4. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000. Verweerder doet zijn standpunt mede steunen op het individueel ambtsbericht (hierna: ambtsbericht) van 28 november 2006 (kenmerk: DPV/AM-U60726.0161).
5. In beroep heeft eiser aangevoerd dat er is geklaagd over de toek en de gezondheidstoestand van eiser naar voren is gebracht. Voorts is het in de visie van eiser

onzorgvuldig dat verweerder niet heeft gewacht met het nemen van een besluit, ondanks dat hij wist dat er op korte termijn een nadere zienswijze zou komen. Verder is eiser van mening dat verweerder hem ten onrechte heeft tegengeworpen dat hij toerekenbaar ongedocumenteerd is en het relaas wel degelijk een positieve overtuigingskracht heeft. In dit verband heeft eiser het ambtsbericht van 28 november 2006 betwist en hiertoe onder meer gewezen op het rapport van de Nationale Ombudsman betreffende de kwaliteit van individuele ambtsberichten van 27 september 2007. Tevens heeft eiser aangevoerd dat het besluit niet voldoet aan de minimumnormen in de Europese Definitierichtlijn zoals vermeld in artikel 4. Ten slotte is eiser van mening dat het besluit in strijd is met het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel en er een onvoldoende belangenafweging heeft plaatsgevonden.

6. Allereerst overweegt de rechtbank met betrekking tot eisers grief dat het onzorgvuldig van verweerder is dat hij niet heeft gewacht met het nemen van een besluit, ondanks dat hij wist dat er op korte termijn een nadere zienswijze zou komen dat eiser in de beroepsfase alsnog de bedoelde aanvullingen heeft kunnen inbrengen en dat verweerder hierop heeft gereageerd. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat eiser niet in zijn processuele belangen is geschaad.

7. Vervolgens overweegt de rechtbank als volgt.

8. Het is vaste jurisprudentie dat de vaststelling of en in hoeverre bij de beoordeling van de asielaanvraag wordt uitgegaan van de door de vreemdeling in zijn asielrelaas naar voren gebrachte feiten tot de verantwoordelijkheid van verweerder behoort en dat die vaststelling door de rechter slechts terughoudend kan worden getoetst. Bij die vaststelling kan verweerder zich in redelijkheid op het standpunt stellen dat de oprechtheid van een vreemdeling en de geloofwaardigheid van het asielrelaas op voorhand zijn aangetast indien een vreemdeling niet aannemelijk kan maken dat het ontbreken van reis- of identiteitspapieren dan wel andere bescheiden die noodzakelijk zijn voor de beoordeling van zijn aanvraag, niet aan hem is toe te rekenen. Het toerekenbaar ontbreken van deze documenten zal echter steeds door verweerder in de context van het totale feitencomplex moeten worden gezien.

9. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser onvoldoende documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit en reisroute te kunnen vaststellen. In dat verband wijst verweerder erop dat eiser heeft verklaard dat hij in het bezit is geweest van een authentiek paspoort en een identiteitskaart, maar dat hij deze documenten hier te lande heeft afgestaan aan zijn reisagent. Volgens verweerder is deze omstandigheid aan eiser toe te rekenen, omdat hij op dat moment in Nederland was alwaar de bescherming van de Nederlandse autoriteiten kon worden ingeroepen.

10. Verweerder is voorts van mening dat eiser onvoldoende heeft meegewerkt aan de vaststelling van de reisroute, nu hij zijn reisverhaal niet heeft onderbouwd met het gebruikte document voor grensoverschrijding noch voldoende andere (indicatieve) reisbewijzen. Daarnaast heeft eiser onvoldoende blijk gegeven tot medewerking van de vaststelling van zijn reis middels het afleggen van gedetailleerde, coherente en verifieerbare verklaringen. Zo kan eiser niet aangeven met welke luchtvaartmaatschappij hij zou hebben gereisd, is hij onbekend met het vluchtnummer en kan hij geen concrete details geven over zijn driedaags verblijf op Schiphol.

11. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser geen omstandigheden heeft aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen van documenten hem niet zou kunnen worden toegerekend. De eerst in beroep overgelegde stukken, te weten een kopie van een identiteitskaart met afgifte datum 17 juni 2000 en een vertaling alsmede een uitdraai van de persoonsgegevens van eiser uit het NADRA-systeem van 29 april 2003, leiden de rechtbank niet tot een ander oordeel. Het is vaste jurisprudentie dat artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, gelezen in samenhang met artikel 3.114 van het Vreemdelingenbesluit 2000, mee brengt dat de desbetreffende vreemdeling bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute overlegt, alsmede documenten op basis waarvan kan worden beoordeeld of een rechtsgrond voor verlening van de gevraagde vergunning bestaat. Nog daargelaten dat eiser geen originele identiteitskaart heeft overgelegd doch slechts een afschrift daarvan en uit de uitdraai van de overgelegde persoonsgegevens niet blijkt dat deze gegevens betrekking hebben op eiser, heeft verweerder eiser kunnen tegenwerpen dat hij documenten omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute, niet (reeds) bij zijn aanvraag heeft overlegd. Hierbij wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State van 15 juni 2006 (LJN: AX8971, JV 2006, 290).

12. Onder deze omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie van het relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

13. Verweerder heeft zich in het bestreden besluit echter op het standpunt gesteld dat het asiëlrelaas van eiser deze positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is. Dienaangaande heeft verweerder zich allereerst op het standpunt gesteld dat de verklaringen van eiser vaag zijn en strijdig met hetgeen bekend is uit openbare bronnen. Gelet hierop heeft verweerder het noodzakelijk geacht nader onderzoek te laten doen door de minister van Buitenlandse Zaken. De resultaten van dit onderzoek zij neergelegd in het ambtsbericht.

14. Het geschil spitst zich gelet op de beroepsgronden allereerst toe op de vraag of verweerder bij het nemen van het bestreden besluit uit heeft mogen gaan van de juistheid van het ambtsbericht.

15. In het ambtsbericht wordt als resultaat van een in Pakistan verricht onderzoek vermeld, dat eiser volgens een goed ingevoerde bron nooit lid is geweest van de Muslim Students Federation en nimmer de functie van general secretary van de Pakistan Muslim League (N) heeft bekleed. Daarnaast verklaarden buurtbewoners, die eiser herkenden aan de hand van zijn pasfoto, dat zij niet op de hoogte zijn met politieke activiteiten van eiser. Daarnaast hebben buurtbewoners, die eiser herkenden aan de hand van zijn pasfoto, alsook een familielid van en een goed ingevoerde bron verklaard dat er geen relatie bestond tussen eiser en

Als aanvullend commentaar wordt vermeld dat buurtbewoners, die eiser herkenden aan de hand van zijn pasfoto, verklaarden dat zij niet op de hoogte waren van een aanval op eiser.

16. De rechtbank stelt voorop dat ingevolge vaste jurisprudentie een ambtsbericht als een deskundigenbericht heeft te gelden en dat van de juistheid van de daarin neergelegde informatie mag worden uitgegaan, tenzij er concrete aanwijzingen bestaan dat aan de

juistheid of de volledigheid daarvan moet worden getwijfeld. Dit uitgangspunt geldt ook ten aanzien van individuele ambtsberichten.

17. Verweerder heeft bij brief van 4 december 2006 te kennen gegeven dat hij, na inzage te hebben verkregen in de onderliggende stukken van het ambtsbericht, tot de conclusie is gekomen dat dit qua inhoud en procedure zorgvuldig tot stand is gekomen en inhoudelijk inzichtelijk is. Op zichzelf heeft verweerder derhalve voldaan aan zijn uit artikel 3:2 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) voortvloeiende verplichting om zich aan de hand van de aan het ambtsbericht ten grondslag liggende stukken zelf een oordeel te vormen omtrent de zorgvuldigheid waarmee het tot stand is gekomen.

18. In beroep heeft eiser aangevoerd dat het onderzoek bij de totstandkoming van het ambtsbericht op onzorgvuldige wijze heeft plaatsgevonden. Er zijn niet slechts, zoals verweerder stelt, enige kritische kanttekeningen geplaatst maar er is duidelijk gesteld dat belangrijke stukken niet zijn meegenomen bij het onderzoek. Tevens heeft eiser ter betwisting van de juistheid en de volledigheid van het individuele ambtsbericht in beroep verwezen naar het uitgebrachte rapport van de nationale Ombudsman betreffende de kwaliteit van de individuele ambtsberichten van 27 september 2007, diverse algemene stukken over de situatie in Pakistan, alsmede een kopie van een brief van _____, broer van _____ van 4 juli 2007. In laatstgenoemde brief staat dat eiser wel degelijk familie is van _____ en waarom _____ niet eerder heeft verklaard dat eiser familie is.

19. Na met overeenkomstige toepassing van artikel 8:29 van de Awb – in welk verband partijen toestemming hebben verleend als bedoeld in het vijfde lid – kennis te hebben genomen van de volledige inhoud van de onderliggende stukken van het ambtsbericht is ook de rechtbank van oordeel dat verweerder van de juistheid van de daarin weergegeven onderzoeksbevindingen mocht uitgaan en dat deze bevindingen de conclusie in het bestreden besluit, inhoudende dat geen geloof gehecht wordt aan de verklaringen van eiser dat hij in (familie)relatie zou staan tot minister _____ van _____ onder Nawaz Sharif en als studentenleider actief zou zijn geweest voor de Pakistan Muslim Liga, Nawaz-groep. Het rapport van de Nationale Ombudsman leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel, nu dit rapport geen concreet aanknopingspunt biedt voor de veronderstelling dat verweerder in dit geval niet uit had mogen gaan van de betrouwbaarheid en de juistheid van het ambtsbericht.

20. De door eiser in beroep overlegde stukken met betrekking tot de situatie in Pakistan laat de rechtbank in haar beoordeling buiten beschouwing, nu deze niet zijn te beschouwen als feiten en omstandigheden in de zin van artikel 83 van de Vw 2000. Zo zijn deze stukken algemeen van aard en is niet onderbouwd waarom deze informatie van belang kan zijn voor de aannemelijkheid van het beroep van eiser op de eigen individuele asielgronden van artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000. Voorts is de brief, die afkomstig zou zijn van _____, evenmin te beschouwen als een feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 83 van de Vw 2000, nu, nog los van de vraag of deze brief afkomstig is uit een objectieve bron, niet aannemelijk is gemaakt waarom deze informatie niet eerder door eiser is opgevraagd en is overgelegd. Hierbij wordt verwezen naar de uitspraak van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State van 7 november 2003 (LJN: AO2114, JV 2004, 16).

21. De rechtbank is voorts van oordeel dat verweerder aan de beoogde samenwerking met eiser, zoals bedoeld in artikel 4, eerste lid, van de Definitierichtlijn (richtlijn 2004/83/EG),

tegenoet is gekomen middels het afnemen van het eerste gehoor, het nader gehoor, met de daarbij behorende mogelijkheid tot het aanbrengen van aanvullingen en correcties, en de voornemenprocedure, waarin eiser de mogelijkheid heeft gekregen om zijn zienswijze in te brengen. Voor zover eiser heeft aangevoerd dat verweerder onvoldoende rekening heeft gehouden met zijn gezondheidstoestand en hij heeft geklaagd over de tolk, overweegt de rechtbank dat uit de rapporten van de gehoren in onderlinge samenhang bezien niet is gebleken dat eiser niet naar behoren heeft kunnen verklaren. Daarbij merkt de rechtbank op dat na de klacht van eiser over de werkwijze van de eerste tolk een nieuw gehoor heeft plaatsgevonden met aanwezigheid van een andere tolk, waarover hij geen klachten had. Bovendien wil de omstandigheid dat eiser medische problemen heeft nog niet zeggen dat eiser niet in staat was om zijn relaas naar voren te brengen. Verweerder heeft derhalve wel degelijk rekening gehouden met de individuele omstandigheden van eiser, zoals die haar op dat moment bekend waren en konden zijn. Van enige strijd met artikel 4, derde lid, van de Definitierichtlijn is niet gebleken.

22. Gelet op voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielrelaas van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.

23. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a tot en met c, van de Vw 2000. De rechtbank heeft hierbij in aanmerking genomen dat de gemachtigde van eiser ter zitting heeft verklaard dat de medische situatie van eiser niet naar voren is gebracht in het kader van een beroep op artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, maar ter verklaring van het feit dat eiser inconsistente verklaringen heeft afgelegd.

24. Hetgeen overigens is aangevoerd leidt niet tot een ander oordeel.

25. Het beroep is derhalve ongegrond.

26. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

Beslissing
De rechtbank,

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter in tegenwoordigheid van A.A.M.J. Smulders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 4 april 2008.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

09 APR. 2008

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Spinhuiswal 2
5211 JG 'S-
HERTOGENBOSCH
Postbus 1308
5200 BJ 'S-
HERTOGENBOSCH
tel. 073 - 6158800
fax 073 - 6158809
www.rechtsbijstandasiel.nl

Afd. Bestuursrechtspraak Raad van State
Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC 's-Gravenhage

fax : 070 - 36 51 380
Aantal pagina's : 14

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 2 MEI 2008	
ZAAKNR.	03190 AD
AAN:	VI J
BEHANDELD: DD:	PAR:

APPËLSCHRIFT

mw mr. S.E.B. den Boer
advocaat

Betreft :
Verblijvende te : AZC Burgum
: Elingslaan 63
: 9251 MN BURGUM

Geboortedatum :
Land van Herkomst : Pakistaanse
Ons kenmerk : SdB / 0502349

Appellant woonachtig te Burgum , kiest in deze woonplaats op het adres van mw. mr. S.E.B. den Boer werkzaam bij de Stichting Rechtsbijstand Asiel, Postbus 1308, 5200 BJ's Hertogenbosch , die tot het indienen van het onderhavige appelschrift bepaaldelijk gevolmachtigd is, met recht van substitutie. Een machtiging dienaangaande treft u hierbij aan (productie 1).

Appellant stelt hoger beroep in tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te 's-Hertogenbosch, sector bestuursrecht, Vreemdelingenkamer, van 4 april 2008, verzonden op 9 april 2008, met het procedure.nr. AWB 07/8840.
Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd (productie 2).

In de bovengenoemde uitspraak wordt het beroep van appellant tegen de afwijzing van aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet (Vw) afgewezen.

Het beroep was gericht tegen de beschikking van de Staatsecretaris van Justitie, verder te noemen verweerder, van 31 januari 2007.

GRIEVEN

Appellant heeft tegen de uitspraak de volgende grieven.

Grief 1, richt zich tegen r.o. 22 en 23

22. Gelet op het voorgaande heeft verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat het asielaanvraag van eiser een positieve overtuigingskracht ontbeert en derhalve ongeloofwaardig is.
23. Gezien het voorgaande komt eiser niet in aanmerking voor toelating op grond van artikel 29 eerste lid, aanhef en onder a tot en met c van de Vw 2000.

SNS Bank Arnhem
90.28.34.467

Stichting Dordengelden
Rechtsbijstand Asiel
Arnhem
rek: 96.29.93.328

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Aangezien de rechtbank bij de beoordeling van het beroep van appellant op artikel 3 EVRM een wezenlijk ander en beperkter toetsingskader heeft gehanteerd is de aangevallen uitspraak in strijd met het recht, in het bijzonder met artikel 3 en 13 EVRM en dient de uitspraak te worden vernietigd.

Toelichting.

In de bestreden uitspraak hanteert de rechtbank slechts een enkel toetsingskader en hanteert dat kader ook bij de beoordeling van het beroep van appellant op artikel 3 EVRM. Naar de opvatting van appellant verdraagt dit toetsingskader waarbij de rechter slechts terughoudend de opvattingen van verweerder over de wijze waarop de verklaringen van de asielzoeker moeten worden opgevat mag beoordelen zich niet met de jurisprudentie van het EHRM inzake artikel 3 en 13 van het EVRM.

De jurisprudentie van het Europese Hof inzake artikel 3 en artikel 13 EVRM, geeft aan dat voldaan moet zijn aan een independent and rigorous scrutiny, en a full and ex nunc assessment.

Zie: EHRM, inzake Jabari vs. Turkije (dd. 11 juli 2000, Reports of judgments and Decisions 2000-VIII)... given the irreversible nature of the harm that might occur if the risk of torture or ill-treatment alleged materialised and the importance which it attaches to article 3, the notion of an effective remedy under article 13 requires independent and rigorous scrutiny of a claim that there exist substantial grounds for fearing a real risk of treatment contrary to article 3 ...

Zie: EHRM, inzake Salah Sheekh (dd. 11 januari 2007, Appl. 1948/04) : given the absolute nature of the protection afforded by Article 3, it must be satisfied that the assessment made by the authorities of the Contracting State is adequate and sufficiently supported by domestic materials as well as by materials originating from other, reliable and objective sources, This further implies that, in assessing an alleged risk of treatment contrary to Article 3 in respect of aliens facing expulsion or extradition, a full and ex nunc assessment is called for as the situation in a country of destination may change in the course of time.

Inzake "Salah Sheekh" dient aangetekend te worden dat de geciteerde passages betrekking hebben op de landendocumentatie. Er is echter geen goede reden voorstelbaar dat het Europese Hof het expliciet genoemde toetsingskader van een "full and ex nunc assessment" beperkt tot uitsluitend het aspect van de landendocumentatie. Ook "Jabari" wijst niet in deze richting.

De overwegingen van het Europese Hof inzake een "full and ex nunc assessment" zijn geplaatst binnen het (uitsluitende) kader van de beoordeling van een met artikel 3 EVRM strijdige behandeling, derhalve los van een beoordeling van strijd met artikel 13 EVRM – het beroep op art. 13 werd door het Europese Hof verworpen. Dit betekent dat onafhankelijk van artikel 13 van het verdrag, artikel 3 EVRM de verplichting tot een volle toets met zich mee brengt.

Aangezien de rechtbank bij de beoordeling van het beroep van appellant op artikel 3 EVRM een wezenlijk ander en beperkter toetsingskader heeft gehanteerd is de aangevallen uitspraak in strijd met het recht, in het bijzonder met artikel 3 en 13 EVRM en dient de uitspraak te worden vernietigd.

Appellant heeft concrete redenen aangevoerd, gelegen in hem persoonlijke betreffende feiten en omstandigheden die de conclusie rechtvaardigen dat hij bij uitzetting naar Pakistan een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing als bedoeld in artikel 3 EVRM. Wanneer de Nederlandse bestuursrechter niet vol toetst is hij gedwongen om naar Europese Hof te stappen.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Grief 2 richt zich tegen r.o 11 en 12.

'Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat verweerder zich op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser geen omstandigheden heeft aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen van documenten hem niet zou kunnen worden toegerekend.Het is vaste jurisprudentie dat artikel 31, eerste lid van de Vw 2000 gelezen in samenhang met art 3.114 Vreemdelingenbesluit mee brengt dat de desbetreffende vreemdeling bij de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd omtrent zijn identiteit, nationaliteit en reisroute overlegt alsmede documenten op basis waarvan kan worden beoordeeld of een rechtsgrond voor verlening van de gevraagde vergunning bestaat'.

De rechtbank is door te overwegen als genoemd eraan voorbijgegaan aan de relevante bijzonderheden van het relaas van appelland . De motivering kan dit onderdeel niet dragen .

Toelichting

Van meet af aan, bij de aanvang van de asielprocedure was duidelijk dat appelland verward was, wazig keek etc. Appelland is van mening dat het niet overleggen van documenten hem gezien de psychische situatie waarin hij verkeerde niet kan worden toegerekend.

Appelland heeft later in wat helderdere momenten verklaard over zijn reis met KLM en stoelnummer etc. Hij heeft ID document (kopie) overgelegd dat verifieerbaar was. Zijn pasfoto staat erop .

Door op een dergelijke wijze te oordelen wordt voorbijgegaan aan relevante bijzonderheden van het relaas van eisers. Dat relaas wordt niet alleen bepaald door het reisverhaal van eiser, maar ook door wat eiser heeft verklaard te hebben meegemaakt.

Grief 3 richt zich tegen r.o. 20

Ten onrechte heeft de rechtbank in r.o. 20 overwogen en op grond daarvan beslist: "Voorts is de brief die afkomstig zou zijn van _____, evenmin te beschouwen als een feit of omstandigheid als bedoeld in artikel 63 van de Vw 2000, nu nog los van de vraag of deze brief afkomstig is uit een objectieve bron niet aannemelijk is gemaakt waarom deze informatie niet eerder door eiser is opgevraagd en is overgelegd."

De rechtbank motiveert dit onderdeel onvoldoende cq ondeugdelijk

Toelichting

Eiser heeft in een eerder stadium geprobeerd contact te krijgen met deze oom. Vanwege familieproblemen is dat afgehouden. De jongere broer van appelland heeft uiteindelijk wel contact gekregen. _____ heeft toen de brief geschreven van 4 juli 2007..

Het is zeer bevreemdend en het lijkt op het meten met twee maten dat een verklaring middels een individueel ambtsbericht wel objectief is en meegenomen wordt in de (negatieve) besluitvorming, terwijl aan een brief van dezelfde persoon getwijfeld wordt aan de objectiviteit. Na ontvangst van de brief is aan _____ gevraagd om bij de Nederlandse Ambassade in Pakistan opnieuw over zijn neef (appelland) te verklaren en uit te leggen waarom hij eerder anders verklaard had. Dat was niet mogelijk. Hiertoe moest hij eerst uitgenodigd worden. De brief is na vertaling ruim voor de zittingsdatum overgelegd.

Stichting Rechtsbijstand Asiel
LEGAL AID

Appellant is van mening dat een zo belangrijke bron bij de beoordeling niet buiten beschouwing had mogen worden gelaten. Het bevreemdt ten zeerste dat de eerste de beste verklaring van een buurtbewoner wel geloofd wordt, terwijl appellant aannemelijk gemaakt heeft waarom dit een ambtsbericht is waarin heel slecht onderzoek gedaan is. De ondervraagde buurtbewoners waren helemaal niet op de hoogte van zijn activiteiten. Appellant woonde ook niet in de buurt van die buurtbewoners.

Grief 4. richt zich tegen r.o 19

..... - is ook de rechtbank van oordeel dat verweerder van de juistheid van het de daarin weergegeven onderzoeksbevindingen mocht uitgaan en dat deze bevindingen de conclusie in het bestreden besluit, inhoudende dat geen geloof moet worden gehecht aan de verklaringen van eiser dat hij in familierelatie zou staan tot Minister en als studentenleider actief zou zijn geweest voor de Pakistan Moslim Liga, Nawazgroep. Het rapport van de Nationale Ombudsman leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel nu dit rapport geen concreet aanknopingspunt biedt voor de veronderstelling dat verweerder in dit geval niet uit had mogen gaan van de betrouwbaarheid en juistheid van dit ambtsbericht.

Appellant acht dit in strijd met het fair playbeginsel.

Toelichting:

Appellant is van mening dat hij aannemelijk gemaakt is dat het individueel ambtsbericht op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen. Appellant heeft aangegeven waarom er verklaard is zoals er verklaard is. Zijn relatie met zijn oom en de aanslagen op zijn oom en hem worden op deze wijze ontkend. Op deze wijze wordt zijn gehele asielrelaas weggeredeneerd, terwijl dit oordeel gebaseerd is op een onzorgvuldig onderzoek. De oom wil een verklaring afleggen bij de Nederlandse Ambassade om de zaak van zijn neef toe te lichten. Appellant acht de gang van zaken niet behoorlijk. Er is zo geen evenwichtige situatie. Hij heeft geen inzage in de stukken. De eerlijkheid wordt van ieder ander geloofd maar niet van hem. Zijn oom die als hooggeplaatst in de partij een verklaring kan afleggen wordt buiten beschouwing gelaten en mag niets verklaren. Appellant acht dit in strijd met het fair-play beginsel

Conclusie

Gelet op het voorgaande kan de uitspraak van de rechtbank niet in stand blijven. Appellant verzoekt uw Afdeling het hoger beroep gegrond te verklaren en de uitspraak van de rechtbank te vernietigen. Voorts verzoekt appellant u om, doende wat de rechtbank had behoren te doen, het inleidende beroep alsnog gegrond te verklaren vanwege het ontbreken van een deugdelijke motivering, de bestreden beschikking te vernietigen en te bepalen dat verweerder binnen een door uw Afdeling te bepalen termijn een nieuwe beschikking dient te nemen, met veroordeling van verweerder in proceskosten.

Tot slot verzoek ik u het proces-verbaal van de ten behoeve van appellant gehouden zitting bij de rechtbank te zenden, zodra deze in uw bezit is.

Hoogachtend,

mr. S.E.B. den Boer